

Nechtěná

Dáváš mi inspiraci,
kterou však nechci.
Chci tě potkat
jen v jiné časy.
Chci být starší.
Mít tě v náručí?
Chci, aby tyhle myšlenky
odešly z mé paměti.
Tvůj smích mě sráží do kolenou.
Tvé vlasy mě vznášejí nad zemí.
Tohle bych cítit neměla,
ale připomínáš mi anděla.
Někdy čertíka z krabičky.
Proč byl svět tak maličký?
Potkali jsme se na špatném místě,
v čas ještě horší.
Nadšeně se bojím dalších momentů.
Nemám však důvodu,
proč cítit něco více.
Svoji mysl namáhám zbytečně,
mé pocity jsou však skutečné.
Tohle se nikdy nemělo stát
a já bych měla přestat psát.
Tohle byla jen myšlenka.
Nepřijde žádná omluvenka.

Přepadení surrealismem

Znám tolik ulic,
tolik koutů,
tolik míst na tomto světě.
Vždy se však vracím.
Vracím se na to jedno místo.
To, kterému by se mělo domov říkat.
Domov však není místem,
je pocitem
bezpečí a vědomí.
Vědomí, že můžu říci cokoliv.
Místo, kde můžu sdělit své myšlenky.
Pocit, kde mohu býti volnou.
Někdo jej hledá.
Hledá jej i celý život.
Někdo jej nalezne.
Někdo jej ztratí.
Najděte své místo bezpečí,
svůj pocit volnosti.
Tam můžete sdělit své radosti,
své smutky,
své zkušenosti,
své zmatky,
vaše cokoliv.
Někde na tomto světě
čeká váš domov.